

**Επιλέξτε τη σωστή απάντηση:**

1. Το ρήμα «κλέβω» είναι λέξη:

- A) μονοσύλλαβη                      Β) δισύλλαβη                      Γ) τρισύλλαβη                      Δ) πολυσύλλαβη  
Ε) καμία από τις προηγούμενες

2. Το ρήμα «παραπέμπω» είναι:

- A) μονοσύλλαβη                      Β) δισύλλαβη                      Γ) τρισύλλαβη                      Δ) πολυσύλλαβη  
Ε) καμία από τις προηγούμενες

3. Η λέξη «αδελφός» είναι:

- A) μονοσύλλαβη                      Β) δισύλλαβη                      Γ) τρισύλλαβη                      Δ) πολυσύλλαβη  
Ε) καμία από τις προηγούμενες

4. Η λέξη «πώς» είναι:

- A) μονοσύλλαβη                      Β) δισύλλαβη                      Γ) τρισύλλαβη                      Δ) πολυσύλλαβη  
Ε) καμία από τις προηγούμενες

5. Η λέξη «τέσσερις» είναι:

- A) μονοσύλλαβη                      Β) δισύλλαβη                      Γ) τρισύλλαβη                      Δ) πολυσύλλαβη  
Ε) καμία από τις προηγούμενες

**Συμπληρώστε τις προτάσεις, επιλέγοντας την κατάλληλη λέξη:**

6. Βρήκα αναπάντητη \_\_\_\_\_ στο κινητό μου και σκέφτηκα πως θα ήταν το τηλεφώνημα που περίμενα.

- A) κλίση                      Β) κλείσει                      Γ) κλήση                      Δ) τηλεφωνήτρια                      Ε) κλάση

7. Σε όλα τα επαγγέλματα, η \_\_\_\_\_ αποτελεί σημαντικό προσόν.

- A) πήρα                      Β) μύρα                      Γ) άπειρα                      Δ) πείρα                      Ε) απειρία

8. Μετά την παρατήρηση που τού έκανε ο δάσκαλος, κάθισε στη γωνιά χωρίς να βγάλει \_\_\_\_\_.

- A) μιλιά                      Β) μηλιά                      Γ) αλαλία                      Δ) φλυαρία                      Ε) συνομιλία

9. Όταν έφθασε σε εμάς το μπουκάλι ήταν \_\_\_\_\_, αφού στη διαδρομή χύθηκε το περιεχόμενό του.

- A) πλήρες                      Β) κενό                      Γ) γεμάτο                      Δ) ρηχό                      Ε) καινό

10. Άλλαξαν οι \_\_\_\_\_. Οι νέοι σήμερα έχουν διαφορετικές αντιλήψεις από τους μεγαλύτερους.

- A) κεριά                      Β) κύριοι                      Γ) κέδροι                      Δ) κέρδη                      Ε) καιροί

11. Οι μουσικοί έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους πάνω στη \_\_\_\_\_ και καταχειροκροτήθηκαν.

- A) σκοινί                      Β) μουσική                      Γ) σκηνή                      Δ) ορχήστρα                      Ε) χορωδία

12. Το \_\_\_\_\_ ενθουσιάστηκε με την απόδοση των ηθοποιών στη θεατρική παράσταση.

- A) κινώ                      Β) κοινό                      Γ) κενό                      Δ) καινό                      Ε) κανό

13. Έκανα \_\_\_\_\_ το ίδιο λάθος. Διασταύρωσα τον δρόμο πριν ανάψει ο πράσινος σηματοδότης.

- A) πάλι                      B) πάλη                      Γ) απάλειψη                      Δ) πάλα                      E) πάλλει

14. Ένα μουσικό όργανο που θα ήθελα να μάθω είναι το \_\_\_\_\_ .

- A) πάγιο                      B) πάνω                      Γ) πανό                      Δ) πιάνο                      E) πιάνω

15. Οι \_\_\_\_\_ ευαίσθητοι άνθρωποι επηρεάζονται από τη γνώμη των άλλων.

- A) ποιο                      B) πιο                      Γ) καθόλου                      Δ) λιγότερο                      E) καμία από τις προηγούμενες

16. \_\_\_\_\_ από τα δύο σχέδια προτιμάς;

- A) Πιο                      B) Ποια                      Γ) Ποιο                      Δ) Ποιου                      E) καμία από τις προηγούμενες

**Επιλέξτε τη σωστή απάντηση. Μόνο μία είναι η σωστή απάντηση από τις Α,Β,Γ,Δ,Ε.**

17. Ο υπερσυντέλικος του ρήματος *επιμελείσαι* είναι:

- A) επιμελήθηκες                      B) θα επιμεληθείς                      Γ) έχεις επιμεληθεί  
Δ) θα έχεις επιμεληθεί                      E) είχες επιμεληθεί

18. Ο αόριστος του ρήματος *εγκρίνει* είναι:

- A) έχει εγκρίνει                      B) εγκρίθηκε                      Γ) έχει εγκριθεί  
Δ) ενέκρινε                      E) είχε εγκρίνει

19. \_\_\_\_\_ μου να σου αφιερώσω ένα από τα ποιήματα που έγραψα.

- A) Επέτρεψέ                      B) Επίτρεψέ                      Γ) Επιτρέπεις  
Δ) Επέστρεψέ                      E) καμία από τις προηγούμενες

20. Ο αόριστος του ρήματος *εκθέτω* είναι:

- A) εξέθεσα                      B) εξέθετα                      Γ) έχω εκθέσει  
Δ) είχα εκθέσει                      E) θα έχω εκθέσει

21. του νοσοκομεί\_\_\_ , η κεφαλ\_\_\_ , το σκυλ\_\_\_ , η ανατροφ\_\_\_ , το χαρτ\_\_\_

- A) η, ύ, ί, ύ, εί                      B) ος, ή, ί, ού, εί  
Γ) ου, ή, ί, ή, ί                      Δ) ος, ύ, ύ, εί, εί                      E) η, οί, ί, ύ, ί

22. κα\_\_\_ίκα , ά\_\_\_ελος , παν\_\_\_ούρι , πα\_\_\_άκι , γά\_\_\_ια

- A) τζ, γκ, τσ, γκ, ντ                      B) ντ, γκ, τσ, γγ, ντ  
Γ) τζ, γκ, γγ, γκ, ντ                      Δ) τσ, γγ, τζ, γκ, ντ                      E) τζ, γκ, τζ, γκ, τσ

23. \_\_\_αγκίστρι, \_\_\_πτυχές, \_\_\_διεθνούς, \_\_\_αρχηγό, \_\_\_κρεοπώλη

- A) των, της, τους, η, του                      B) το, τις, του, την, τον  
Γ) τον, τις, τους, την, το                      Δ) τον, της, τους, τη, το                      E) τον, τις, τους, τη, το

**Διαβάστε το κείμενο «Το κορίτσι με τα σπέρτα» και απαντήστε τις ερωτήσεις 24-30.**

Έκανε τρομερό κρύο. Χιόνιζε από το πρωί και τώρα σήμανε το βράδυ, το βράδυ της παραμονής της Πρωτοχρονιάς. Μέσα στον βοριά τον παγωμένο, μια μικρούλα περνούσε απ' τον δρόμο. Ήταν ξυπόλυτη και δίχως καπέλο. Όταν βγήκε το πρωί από το σπίτι της, φορούσε παντούφλες, κάτι παλιές παντούφλες που η μητέρα της τις είχε άλλοτε πολύ φορεμένες και τής ήταν πολύ μεγάλες. Γι' αυτό τις έχασε σε μια στιγμή που έτρεξε να παραμερίσει απ' ένα αμάξι που ερχόταν τρεχάλα. Όταν πέρασε τ' αμάξι, έψαξε για τις παντούφλες της, αλλά ένα παλιόπαιδο είχε πάρει τη μια κι έφευγε γελώντας κοροϊδευτικά. Την άλλη την είχε κάμει λιώμα τ' αμάξι.

Κι έτσι η μικρούλα δεν είχε πια τίποτα να προφυλάξει τα ποδαράκια της, που ήταν μελανά απ' το κρύο. Στην παλιά ποδιά της είχε σπέρτα. Είχε ένα ολόκληρο πακέτο και τα πουλούσε. Μα την ημέρα αυτή, την παραμονή του νέου έτους, όλοι ήταν τόσο βιαστικοί και, με τον παλιόκαιρο αυτό, κανείς δεν σταματούσε, για να κοιτάξει το προσωπάκι της μικρής, που ικέτευε δίχως να μιλεί. Η μέρα σωνόταν και δεν είχε πουλήσει ούτε ένα κουτί. Κανείς δεν την είχε ελεήσει ούτε με μια πεντάρα. Τρέμοντας από το κρύο και την πείνα, σερνόταν από δρόμο σε δρόμο. Ήταν ζωντανή εικόνα της χειρότερης δυστυχίας.

Νιφάδες από χιόνι σκέπαζαν τα μακριά ξανθά της μαλλιά, που έπεφταν στον λαιμό της κατσαρωμένα. Αυτό όμως δεν την ένοιαζε βέβαια διόλου. Σ' όλα τα παράθυρα έλαμπαν φώτα, κι απ' όλα σχεδόν τα σπίτια έβγαινε μια ωραία ευωδία από τη χήνα, που έψηναν για το αποψινό γλέντι. Αυτό, ω, αυτό βέβαια την έκανε να κοντοστέκεται εδώ κι εκεί και να νιώθει την ορεχτική μυρωδιά.

Τέλος, αφού για τελευταία φορά πρόσφερε το πακέτο της με τα σπέρτα, το δυστυχισμένο παιδί βλέπει μια γωνιά, ανάμεσα σε δυο σπίτια, κάπως προφυλαγμένη. Κάθεται εκεί τσακισμένη και στριμώχεται, τραβώντας κοντά στο σώμα της τα μικρά της πόδια. Μα τουρτουρά και κρυνώνει πιο πολύ από πριν κι όμως δεν τολμά να γυρίσει σπίτι της. Γιατί δεν είχε διόλου λεφτά να πάει στον πατριό της, κι αυτός σίγουρα θα την χτυπούσε. Άλλωστε, μέσα στην άθλια σοφίτα, έκανε το ίδιο κρύο, γιατί η σκεπή ήταν χαλασμένη κι ο άνεμος φυσούσε μέσα και δεν είχαν διόλου φωτιά.

Τα χεράκια της ήταν ξυλιασμένα.

- Αν έπαιρνα ένα σπέρτο, σκέφθηκε, μόνο ένα, για να βγάλω λίγη φωτιά να ζεστάνω τα δάχτυλά μου; Ο πατέρας δεν θα το καταλάβει πως λείπει.

Αυτό κι έκαμε. Το 'τριψε και φστ! φστ! να το που ανάβει! Έβαλε το χέρι της κοντά και τής φάνηκε πως βρισκόταν μπροστά σε μια μεγάλη σόμπα, πλούσια και γεμάτη στολίδια. Μέσα έδινε κι έπαιρνε η φωτιά, φωτιά με τα όλα της. Αχ, τι γλυκιά ζέστη. Η μικρή είπε να απλώσει τα ποδάρια της να τα ζεστάνει – όταν, ξαφνικά, η φλόγα έσβησε. Η σόμπα εξαφανίστηκε και το παιδί έμεινε εκεί δα, κρατώντας στο χέρι ένα ψιλό ξυλάκι μισοκαμένο.

Έστριψε δεύτερο σπέρτο. Η λάμψη έπεφτε πάνω στον τοίχο και ο τοίχος γινόταν διάφανος, κι η μικρή είδε τι γινόταν μέσα στη σάλα, που ήταν από πίσω. Το τραπέζι ήταν στρωμένο μ' ένα ωραίο κάτασπρο τραπεζομάντιλο, όπου έλαμπαν τα πορσελάνινα σερβίτσια. Στη μέση ήταν η ψητή χήνα, γαρνιρισμένη με ζαχαρωμένα μήλα. Και να που το πουλί ζωντανεύει ξαφνικά κι έρχεται μπροστά στη μικρή, μ' ένα πιρούκι κι ένα μαχαίρι, καρφωμένο στο στήθος του. Κι ύστερα πια τίποτα. Η φλόγα σβήνει και δεν μένει παρά μόνο ο τοίχος, ο ψυχρός και υγρός τοίχος.

Η μικρή παίρνει τρίτο σπέρτο, και τώρα ονειρεύεται πως είναι κοντά σ' ένα δέντρο χριστουγεννιάτικο, πολύ πλουσιότερο απ' εκείνο που είδε πέρσι σ' ένα πλούσιο σπίτι από τα τζάμια του παραθυριού. Στα

πράσινα κλαριά του καίνε πολύχρωμα κεριά κι απ' όλες τις μεριές κρέμονται χρυσωμένα μπομπόνια (ζαχαρωτά), παιγνιδάκια, ένα πλήθος από θάματα κι από μάγια! Το φτωχό το κοριτσάκι απλώνει το χέρι, για να πιάσει το πιο άσχημο, το πιο ταπεινό. Μα το σπίρτο σβήνει. Το δέντρο φαίνεται σαν να ανεβαίνει προς τον ουρανό και τα κεριά του γίνονται άσπρα. Ένα απ' αυτά ξεκολλά και κυλά στη γη, αφήνοντας πίσω του χρυσωμένη γραμμή.

- Να κάποιος που θα πεθάνει, συλλογίζεται η μικρή.

Η γιαγιά γιαγιά της, το μόνο πλάσμα που την είχε αγαπήσει και που είχε πεθάνει εδώ και καιρό, της είχε πει πως, όταν βλέπει ένα πεφταστέρι, θα πει πως κάποια ψυχή εκείνη την ώρα πάει στον ουρανό.

Έτριψε κι άλλο σπίρτο. Λάμψη μεγάλη απλώθηκε και μπροστά στο παιδί φάνηκε η γιαγιά. Τα φορέματά της έβγαζαν λαμπρό φως και το πρόσωπό της ήταν τόσο γλυκό και τόσο τρυφερό!

- Γιαγιάκα, φώναξε η μικρή, έλα πάρε με. Ω, μην μ' αφήσεις, μόλις σβήσει το σπίρτο. Θα φύγεις, όπως έφυγε κι η σόμπα η ζεστή κι η ψητή χήνα και το λαμπρό δέντρο; Μείνε, μείνε σε παρακαλώ, ή πάρε με και μένα μαζί σου.

Και το παιδί άναψε κι άλλο σπίρτο, κι ύστερα κι άλλο, και σιγά σιγά όλο το πακέτο, για να βλέπει πιο πολλή ώρα τη γιαγιάκα της. Κι ήταν μια λάμψη, πιο λαμπρή κι απ' το ωραιότερο σεληνόφως. Η γιαγιά δεν ήταν πια σκυφτή και κουρασμένη, όπως όταν πέθανε. Ήταν μεταμορφωμένη. Πήρε τη μικρή στην αγκαλιά της και την πήγε ψηλά, πολύ ψηλά σ' έναν τόπο, όπου δεν ήταν ούτε κρύο, ούτε πείνα, ούτε λύπη: την πήγε μπροστά στον θρόνο του θεού.

Τ' άλλο πρωί ωστόσο, οι διαβάτες βρήκαν στη γωνίτσα το κορμί της μικρούλας. Τα μάγουλά της ήταν κόκκινα και φαινόταν σαν να χαμογελούσε. Είχε πεθάνει από το κρύο, τη νύχτα εκείνη, που σ' άλλα παιδιά είχε φέρει τόση χαρά.

Στα ξυλιασμένα χέρια της κρατούσε ό, τι έμενε από ένα μισοκαμένο πακέτο σπίρτα.

-Τι ανοησία! Είπε ένας άκαρδος. Πώς φαντάστηκε πως θα ζεσταινόταν με τα σπίρτα!

Άλλοι έχυσαν δάκρυα πάνω στο φτωχό παιδάκι. Γιατί δεν ήξεραν τι ωραία πράγματα είχε δει τη νύχτα εκείνη, κι ότι όσο κι αν είχε υποφέρει, τώρα ήταν τρισευτυχισμένη στη γλυκιά αγκαλιά της γιαγιάς της.

Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, *Το κορίτσι με τα σπίρτα*,  
Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Α' Γυμνασίου, σσ. 143-145,  
ΟΕΔΒ, Αθήνα (εκδ. Α', 2000)

**24. Ποια είναι τα κυριότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ηρωίδα του κειμένου;**

- A) Βρίσκεται μακριά από τους γονείς της, σε άλλη χώρα
- B) το κρύο, η πείνα, η φτώχεια, η αδιαφορία
- Γ) είναι πολύ στενοχωρημένη για τον πρόσφατο θάνατο της γιαγιάς της
- Δ) δεν έχει φίλους, νιώθει μοναξιά
- Ε) την εκμεταλλεύονται οικονομικά άνθρωποι του υποκόσμου

**25. Τι ατμόσφαιρα επικρατεί στον δρόμο που βρίσκεται το μικρό κορίτσι;**

- A) φτώχεια κι αθλιότητα παντού, πολλοί άνθρωποι ζητιανεύουν
- B) πολύ κρύο, κανένας δεν κυκλοφορεί στον δρόμο, το κοριτσάκι είναι ολομόναχο
- Γ) η πόλη είναι στολισμένη με όμορφα στολίδια, παντού υπάρχουν χαρούμενοι άνθρωποι κι ακούγονται όμορφες, χριστουγεννιάτικες μουσικές
- Δ) κάνει πολύ κρύο, χιονίζει και στα παράθυρα των σπιτιών λάμπουν φώτα, ενώ βγαίνει από τα σπίτια ωραία ευωδία από τα φαγητά που ψήνουν για το βραδινό γλέντι
- Ε) πολλοί άνθρωποι περνούν βιαστικά από τον δρόμο, σταματώντας όμως για να αγοράσουν ένα πακέτο σπίρτα από το κοριτσάκι

**26. Για ποιο λόγο το μικρό κορίτσι δεν θέλει να επιστρέψει στο σπίτι του;**

- A) Γιατί από τη μια δεν είχε καθόλου λεφτά να πάει στον πατριό της, κι αυτός σίγουρα θα την χτυπούσε κι από την άλλη, μέσα στην άθλια σοφίτα που κοιμόταν, έκανε πολύ κρύο
- B) γιατί βρίσκει στον δρόμο κάποια παιδιά και κάνουν παρέα
- Γ) γιατί μια καλή οικογένεια την προσκαλεί στο σπίτι της να τής κάνουν το τραπέζι
- Δ) γιατί είχε πολλούς περαστικούς που σταματούσαν να αγοράσουν σπίρτα και θα έπαιρνε αρκετά χρήματα
- Ε) γιατί ακούει μια εξαίσια χριστουγεννιάτικη μουσική και θέλει να την απολαύσει

**27. Με ποιο τρόπο προσπαθεί να ζεσταθεί η μικρή ηρωίδα;**

- A) πλησιάζει το παράθυρο ενός σπιτιού που έχει αναμμένο τζάκι και προσπαθεί να νιώσει τη ζεστασιά του
- B) ζητά από μια κυρία που ανοίγει την πόρτα του σπιτιού της να τής επιτρέψει να μπει για λίγο στο σπίτι της να ζεσταθεί
- Γ) Σκέφτεται να ανάψει ένα σπέρτο για να ζεστάνει τα δάχτυλά της
- Δ) επιστρέφει στο σπίτι της για να ζεσταθεί στη σοφίτα όπου διαμένει
- Ε) βρίσκει κάποια ξύλα στον δρόμο και επιλέγει μια απόμερη γωνιά για να τα ανάψει και να ζεσταθεί

**28. Ποια οράματα βλέπει το μικρό κορίτσι, ανάβοντας τα σπίρτα;**

- A) μια μεγάλη σόμπα, πλούσια και γεμάτη στολίδια, ένα τραπέζι στρωμένο με κάτασπρο τραπεζομάντιλο, πορσελάνινα σερβίτσια και στη μέση μια ψητή χήνα, ένα πλούσιο χριστουγεννιάτικο δέντρο με πολύχρωμα κεριά, ζαχαρωτά και παιχνίδια και την πεθαμένη μητέρα της, να την αγκαλιάζει και να τη φιλά
- B) ένα πλούσιο σπίτι να την περιμένει, με χριστουγεννιάτικο δέντρο και πολλά δώρα γι' αυτήν
- Γ) ένα στρωμένο τραπέζι με λαχταριστή γαλοπούλα και όλων των ειδών τα γλυκά
- Δ) τους γονείς και τη γιαγιά της, σε ένα όμορφο σπίτι να την περιμένουν για να περάσουν μαζί την Πρωτοχρονιά
- Ε) μια μεγάλη σόμπα, πλούσια και γεμάτη στολίδια, ένα τραπέζι στρωμένο με κάτασπρο τραπεζομάντιλο, πορσελάνινα σερβίτσια και στη μέση μια ψητή χήνα, ένα πλούσιο χριστουγεννιάτικο δέντρο με πολύχρωμα κεριά, ζαχαρωτά και παιχνίδια και τη γιαγιά της, που είχε πεθάνει εδώ και καιρό

**29. Πώς παρουσιάζεται η γιαγιά του κοριτσιού στο όραμά της;**

- A) σκυφτή και κουρασμένη, όπως ήταν όταν πέθανε
- B) με κουρελιασμένα και φτωχικά ρούχα
- Γ) με πρόσωπο σκυθρωπό και λυπημένο για τα βάσανα που περνά η εγγονή της
- Δ) με φορέματα που έβγαζαν λαμπρό φως, πρόσωπο γλυκό και τρυφερό, χωρίς να είναι πια σκυφτή και κουρασμένη
- Ε) με φορέματα που έβγαζαν λαμπρό φως, αλλά με δάκρυα στα μάτια γιατί δεν ήταν κοντά στην εγγονή της

**30. Ποια είναι η κατάληξη του παραμυθιού;**

- A) το κοριτσάκι πέθανε στον δρόμο από την πείνα και το κρύο, κρατώντας ένα μισοκαμένο πακέτο σπίρτα, αλλά φαινόταν σαν να χαμογελούσε
- B) το κοριτσάκι πέθανε στον δρόμο από την πείνα και το κρύο, με πρόσωπο περίλυπο γιατί κανένας δεν το βοήθησε
- Γ) το κοριτσάκι επέστρεψε στο σπίτι και ο πατριός του το χτύπησε γιατί δεν πούλησε κανένα πακέτο σπίρτα
- Δ) μια οικογένεια περιμάζεψε το κοριτσάκι και το υιοθέτησε για να έχει μια καλή ζωή
- Ε) το κοριτσάκι βρήκε το κουράγιο κι έφυγε σε άλλη πόλη για να βρει μια καλύτερη ζωή

THALES FOUNDATION